

TARASONIS Vladas

Vladas Tarasonis

TARASONIS Vladas (Tarasovas; 1902 04 14 Šiaudiniškių k., Vilkaviškio r. – 1977 06 22 Mažeikiuose) – karininkas, karo žurnalistas. Mokėsi Alvito prad. m-loje ir Kybartų g-joje, 1919 vasarą savanoriu priimtas į Lietuvos kariuomenę; 1920 puskarininkiu baigė Karo m-lą, Prezidentas A. Stulginskis suteikė leitenanto laipsnį. Tarnavo Marijampolėje, 1920 rudenį dalyvavo kovose su lenkų kariuomene; nuo 1925 – kuopos vadas, vyr. leitenantas, nuo 1928 – kapitonas. Parašė kovų su lenkų kariuomene prie Seinų ir Augustavo studiją, paskelbtą 1926 žrnl. „Karo archyvas“, Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Kęstučio pėstininkų pulko istoriją, redagavo pulko laikraštį, prisidėjo steigiant pulko muziejų. Nuo 1931 tarnavo kuopos vadu Vilkaviškyje, dėstė karinį rengimą g-joje, vadovavo Alvito šaulių kuopai, buvo vienas iš Vilkaviškio šaulių bataliono vadovų. Iš sovietine tapusios kariuomenės atleistas 1940 gruodį, dirbo buhalteriu vartotojų kooperatyve. Suimtas 1941 06 14, ištremtas į Rešotų lagerius, 1942 nuteistas mirties bausme, kuri nebuvo įvykdyta ir 1944 pakeista į 5 metus tremties. Tačiau tremtyje išbuvo 15 metų. Su šeima 1957 pavasarį grįžo į Lietuvą, gyveno Naujojoje Akmenėje, dirbo statybos organizacijose buhalteriu. Vėliau persikėlė į Mažeikius. Buvo apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino 4 laipsnio ir Šaulių aukso žvaigždės ordinais, Savanorių ir Lietuvos nepriklausomybės 10-mečio medaliais. Šeima buvo ištremta į Altajaus kr. Rusijoje.

Inf.: LKK, t. 8, *Lietuvos gyventojų genocidas*, t. 1.